ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2008

Vyhlásené: 12. 6. 2008 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

201

ZÁKON

z 15. mája 2008

o náhradnom výživnom a o zmene a doplnení zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 615/2006 Z. z.

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

§ 1
Predmet úpravy

Tento zákon upravuje poskytovanie náhradného výživného, ktorým sa prispieva na zabezpečenie výživy nezaopatreného dieťaťa,[1]) ktoré má nárok na náhradné výživné (ďalej len „oprávnená osoba“).

§ 2
Nárok na náhradné výživné

(1) Oprávnená osoba má nárok na náhradné výživné, ak

a) rodič oprávnenej osoby alebo iná fyzická osoba, ktorej bola právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou uložená povinnosť platiť výživné oprávnenej osobe (ďalej len „povinná osoba“), neplní vyživovaciu povinnosť v plnej výške, v lehote a spôsobom určených právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou najmenej tri po sebe nasledujúce mesiace od splatnosti poslednej splátky výživného a ak exekučné konanie trvá najmenej tri mesiace od doručenia návrhu na vykonanie exekúcie exekútorovi a povinná osoba nezačala platiť výživné alebo

b) jej nevznikol nárok na sirotský dôchodok alebo sirotský výsluhový dôchodok, alebo suma sirotského dôchodku alebo sirotského výsluhového dôchodku, alebo suma sirotských dôchodkov alebo sirotských výsluhových dôchodkov je nižšia ako suma minimálneho výživného.[2])

(2) Oprávnená osoba, ktorá spĺňa jednu z podmienok uvedených v odseku 1, má nárok na náhradné výživné, ak

a) má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a zdržiava sa na území Slovenskej republiky a

b) priemerný mesačný príjem podľa § 3 za posledných šesť kalendárnych mesiacov predchádzajúcich kalendárnemu mesiacu, v ktorom bola podaná žiadosť o náhradné výživné (ďalej len „žiadosť“), nepresahuje 2,2 násobku sumy životného minima;[3]) na účely posúdenia

priemerného mesačného príjmu samostatne zárobkovo činnej osoby sa použije posledné daňové priznanie samostatne zárobkovo činnej osoby.

(3) Ak je oprávnenou osobou dieťa, ktoré je povinné plniť povinnú školskú dochádzku,[4]) podmienkou nároku na náhradné výživné je aj riadne plnenie tejto povinnosti.

(4) Ak sa povinná osoba zdržiava v cudzine, podmienka trvania exekučného konania podľa odseku 1 písm. a) sa považuje za splnenú, ak žiadateľ o náhradné výživné preukáže potvrdením Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže[5]) (ďalej len „centrum“) ako prijímajúceho orgánu a odosielajúceho orgánu v oblasti vymáhania výživného podľa medzinárodných dohovorov,[6]) že

a) návrh na uznanie a výkon rozhodnutia vo veci vymáhania výživného bol postúpený príslušnému prijímajúcemu orgánu v cudzine a od postúpenia návrhu do cudziny uplynuli najmenej tri mesiace alebo

b) vymáhanie výživného z cudziny nie je možné.

(5) Podmienka podľa odseku 2 písm. a) sa považuje za splnenú, ak sa oprávnená osoba zdržiava mimo územia Slovenskej republiky z dôvodu štúdia v cudzine.

§ 3
Posudzovanie príjmu

(1) Na účely nároku na náhradné výživné sa spoločne posudzuje príjem

a) oprávnenej osoby a príjem, ktorý na túto oprávnenú osobu poberá iná fyzická osoba, ak oprávnená osoba žije v domácnosti samostatne alebo s inou fyzickou osobou,

b) manžela, manželky a nezaopatrených detí žijúcich s nimi v domácnosti,

c) rodičov a nezaopatrených detí žijúcich s nimi v domácnosti,

d) manželov alebo rodičov, ktorí sú sami nezaopatrené deti, príjmy, ktoré na ne poberá iná fyzická osoba, a príjem nezaopatrených detí žijúcich s nimi v domácnosti.

(2) Príjem podľa odseku 1 je príjem podľa osobitného predpisu.[7])

(3) Do úhrnu príjmov podľa odseku 1 sa nezahŕňa príjem povinnej osoby.

§ 4
Výška náhradného výživného

(1) Náhradné výživné, na ktoré má nárok oprávnená osoba podľa § 2 ods. 1 písm. a), je vo výške výživného určeného právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenej dohody, najviac vo výške 1,2 násobku sumy životného minima pre nezaopatrené dieťa.[3])

(2) Ak povinná osoba neplní vyživovaciu povinnosť v plnej výške, náhradné výživné je vo výške rozdielu medzi výškou výživného určeného právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenej dohody, najviac vo výške 1,2 násobku sumy životného minima pre nezaopatrené dieťa[3]) a výškou zaplateného výživného povinnou osobou.

(3) Náhradné výživné, na ktoré má nárok oprávnená osoba podľa § 2 ods. 1 písm. b), je vo výške

a) minimálneho výživného,[2]) ak oprávnenej osobe nevznikol nárok na sirotský dôchodok alebo sirotský výsluhový dôchodok,

b) rozdielu medzi sumou sirotského dôchodku alebo sirotského výsluhového dôchodku, alebo úhrnom súm sirotských dôchodkov alebo sirotských výsluhových dôchodkov a minimálnym výživným,[2]) ak suma týchto dôchodkov je nižšia ako minimálne výživné.[2])

§ 5
Pôsobnosť úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo veciach náhradného výživného

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny príslušný podľa miesta trvalého pobytu oprávnenej osoby (ďalej len „úrad“)

a) rozhoduje
   1. o nároku na náhradné výživné podľa § 2,
   2. o trvaní nároku na náhradné výživné podľa § 6 a § 9 ods. 5,
   3. o znížení alebo zvýšení výšky náhradného výživného podľa § 9 ods. 3 a 4,
   4. o zastavení výplaty náhradného výživného podľa § 9 ods. 1 a 2,
   5. o zániku nároku na náhradné výživné podľa § 7,
   6. o povinnosti vrátiť neprávom vyplatené sumy náhradného výživného podľa § 10,
   7. o uložení pokuty za správny delikt podľa § 13,
b) vypláca náhradné výživné,
c) prehodnocuje trvanie nároku na náhradné výživné,
d) prejednáva priestupky podľa § 14.

§ 6
Prehodnocovanie trvania nároku na náhradné výživné

Trvanie nároku na náhradné výživné prehodnocuje úrad každých šesť kalendárnych mesiacov; lehota na prvé prehodnotenie začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom začalo konanie o náhradnom výživnom.

§ 7
Zánik nároku na náhradné výživné

Nárok na náhradné výživné zanikne, ak

a) oprávnená osoba prestane spĺňať podmienky podľa § 2,
b) povinná osoba začne plniť voči oprávnenej osobe vyživovaciu povinnosť; za plnenie vyživovacej povinnosti sa považuje jej plnenie najmenej počas troch mesiacov v plnej výške, v lehote a spôsobom určených právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou, alebo
c) fyzická osoba, ktorej úrad vypláca náhradné výživné (ďalej len „poberateľ náhradného výživného“), nesplní povinnosť podľa § 12 ods. 1 písm. b).

§ 8
Výplata náhradného výživného

(1) Úrad vypláca náhradné výživné poberateľovi náhradného výživného v hotovosti mesačne pozadu, najskôr od prvého dňa v mesiaci, v ktorom bola podaná žiadosť, ak tento zákon neustanovuje inak. Náhradné výživné sa vypláca za celý kalendárny mesiac, aj keď podmienky nároku boli splnené len za časť kalendárneho mesiaca. Náhradné výživné sa nevypláca do cudziny.

(2) Úrad vyplatí náhradné výživné za tri kalendárne mesiace predchádzajúce kalendárnemu mesiacu, v ktorom bola podaná žiadosť, ak oprávnená osoba za toto obdobie spĺňa podmienky nároku na náhradné výživné a žiadateľ o náhradné výživné požiada o vyplatenie náhradného výživného za toto obdobie. To neplatí, ak ide o nárok na náhradné výživné podľa § 2 ods. 1 písm. b) a odseku 4 písm. b).

(3) Úrad vypláca náhradné výživné na účet v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, ak o to žiadateľ o náhradné výživné alebo poberateľ náhradného výživného písomne požiada; úrad je povinný tejto žiadosti vyhovieť.

(4) Ak výška náhradného výživného podľa § 4 je nižšia ako 20 Sk za mesiac, úrad náhradné výživné nevypláca.

§ 9
Zastavenie výplaty náhradného výživného a zmena výšky náhradného výživného

(1) Úrad zastaví výplatu náhradného výživného, ak

a) subjekt uvedený v § 12 ods. 2 nesplní povinnosť podľa § 12 ods. 2,

b) vznikne dôvod na prešetrenie trvania nároku na náhradné výživné a na jeho výplatu,

c) poberateľ náhradného výživného požiada o zastavenie výplaty náhradného výživného.

(2) Úrad zastaví výplatu náhradného výživného podľa odseku 1 písm. a) a b) od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa už vyplatilo náhradné výživné. Úrad zastaví výplatu náhradného výživného podľa odseku 1 písm. c) odo dňa uvedeného v žiadosti o zastavenie výplaty náhradného výživného, najskôr odo dňa doručenia tejto žiadosti úradu.

(3) Úrad zvýši alebo zníži náhradné výživné, ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na určenie jeho výšky, od prvého dňa kalendárneho mesiaca, v ktorom nastala zmena skutočnosti rozhodujúcej na určenie jeho výšky.

(4) Ak sa zvýšila výška výživného právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou spätne za obdobie, za ktoré sa náhradné výživné už vyplatilo, úrad zvýši náhradné výživné od prvého dňa kalendárneho mesiaca, v ktorom mu bolo doručené právoplatné rozhodnutie súdu alebo súdom schválená dohoda.

(5) Ak pominuli dôvody, pre ktoré bola zastavená výplata náhradného výživného podľa odseku 1 písm. a) alebo b), a podmienky nároku na náhradné výživné trvajú, úrad rozhodne o trvaní nároku na náhradné výživné a obnoví výplatu náhradného výživného odo dňa jej zastavenia.

§ 10
Vrátenie a zúčtovanie náhradného výživného

(1) Ak sa náhradné výživné vyplatilo neprávom alebo vo vyššej sume ako patrilo, alebo ak sa dodatočne zistí, že zanikol nárok na náhradné výživné alebo nastala zmena skutočností rozhodujúcich na jeho vyplácanie alebo na určenie jeho výšky za obdobie, za ktoré sa náhradné výživné už vyplatilo, poberateľ náhradného výživného je povinný vrátiť neprávom vyplatené sumy alebo sumy vyplatené vo vyššej sume, ako patrili.

(2) Sumy podľa odseku 1 sa zúčtujú so sumami bežne vyplácaného náhradného výživného, ak nárok na náhradné výživné trvá. Po zúčtovaní podľa prvej vety výška bežne vyplácaného náhradného výživného nesmie byť nižšia ako minimálne výživné.[2]) Sumy podľa odseku 1 sa môžu uhradiť aj jednorazovo so súhlasom poberateľa náhradného výživného, ktorému sa vyplatili.

(3) Nárok na vrátenie náhradného výživného vyplateného neprávom alebo v nesprávnej výške zaniká uplynutím troch rokov odo dňa, keď úrad túto skutočnosť zistil, najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa, za ktorý sa náhradné výživné vyplatilo.

§ 11
Konanie o náhradnom výživnom

(1) Na konanie o náhradnom výživnom sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní,[8]) ak tento zákon neustanovuje inak. Na konanie o náhradnom výživnom sa nevzťahujú ustanovenia § 60, 61 až 68 zákona o správnom konaní.

(2) Konanie o náhradnom výživnom sa začína na základe písomnej žiadosti.

(3) Žiadosť podáva žiadateľ o náhradné výživné, ktorým je oprávnená osoba, rodič oprávnenej osoby, iná fyzická osoba, ktorej má povinná osoba podľa právoplatného rozhodnutia súdu alebo súdom schválenej dohody platiť výživné pre oprávnenú osobu, alebo rodič oprávnenej osoby, ktorej nevznikol nárok na sirotský dôchodok alebo sirotský výsluhový dôchodok, alebo suma sirotského dôchodku alebo sirotského výsluhového dôchodku, alebo suma sirotských dôchodkov alebo sirotských výsluhových dôchodkov je nižšia ako suma minimálneho výživného.

(4) Žiadosť obsahuje meno, priezvisko, rodné číslo a trvalý pobyt oprávnenej osoby, a ak žiadateľ o náhradné výživné nie je oprávnená osoba, žiadosť obsahuje aj meno, priezvisko, rodné číslo a trvalý pobyt žiadateľa o náhradné výživné. Na výzvu úradu žiadateľ o náhradné výživné doplní ďalšie údaje o svojej osobe alebo o osobách, ktoré sa s ním spoločne posudzujú podľa § 3 a ktoré sú nevyhnutné na konanie o náhradnom výživnom. Úrad osobné údaje môže spracúvať a sprístupňovať len na účel náhradného výživného.

(5) K žiadosti sa prikladá

a) právoplatné rozhodnutie súdu alebo súdom schválená dohoda, na základe ktorých povinná osoba je povinná platiť výživné oprávnenej osobe,

b) potvrdenie exekútora, že exekučné konanie trvá najmenej tri mesiace od doručenia návrhu na vykonanie exekúcie,

c) potvrdenie centra o postúpení návrhu na uznanie a výkon rozhodnutia vo veci vymáhania výživného príslušnému prijímajúcemu orgánu v cudzine a od postúpenia návrhu do cudziny uplynuli najmenej tri mesiace alebo potvrdenie, že vymáhanie výživného z cudziny nie je možné,

d) potvrdenie Sociálnej poisťovne o výške sirotského dôchodku, sirotských dôchodkov alebo potvrdenie o nepriznaní sirotského dôchodku, alebo potvrdenie útvaru sociálneho zabezpečenia,[9]) alebo Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia[9]) o výške sirotského výsluhového dôchodku, sirotských výsluhových dôchodkov, alebo potvrdenie o nepriznaní sirotského výsluhového dôchodku,

e) potvrdenie školy o riadnom plnení povinnej školskej dochádzky oprávnenou osobou alebo potvrdenie strednej školy alebo vysokej školy o sústavnej príprave oprávnenej osoby na povolanie štúdiom; to neplatí, ak ide na strednej škole o štúdium popri zamestnaní, kombinované štúdium a štúdium jednotlivých vyučovacích predmetov a na vysokej škole o externé štúdium,

f) potvrdenie o príjme oprávnenej osoby a o príjmoch osôb, ktorých príjmy sa posudzujú spoločne.

(6) Úrad nevydáva písomné rozhodnutie, ak po prehodnotení trvania nároku na náhradné výživné podľa § 6 sa nezmení jeho výška. O výsledku prehodnotenia úrad vyhotoví písomný záznam a rozhodnutie zaznamená v spise.

(7) Odvolanie proti rozhodnutiu o znížení výšky náhradného výživného, o zastavení výplaty náhradného výživného alebo o zániku nároku na náhradné výživné nemá odkladný účinok.

(8) Na účely doručovania verejnou vyhláškou sa použijú osobné údaje poberateľa náhradného

výživného, ktorými sú meno, priezvisko a posledný známy trvalý pobyt.

§ 12
Povinnosti pri poskytovaní náhradného výživného

(1) Poberateľ náhradného výživného je povinný

a) informovať úrad o každej zmene skutočností rozhodujúcich na trvanie nároku na náhradné výživné, na jeho výšku a na jeho vyplácanie bez zbytočného odkladu, najneskôr do ôsmich dní odo dňa zmeny týchto skutočností,

b) na výzvu úradu preukázať skutočnosti rozhodujúce na trvanie nároku na náhradné výživné, na jeho výšku a jeho vyplácanie, a to v lehote určenej úradom.

(2) Na účely prehodnotenia trvania nároku na náhradné výživné podľa § 6 je na výzvu úradu

a) exekútor povinný predložiť potvrdenie o priebehu exekučného konania a o stave exekúcie ku dňu vydania tohto dokladu,

b) centrum povinné predložiť potvrdenie o stave a priebehu výkonu rozhodnutia alebo potvrdenie o nemožnosti vymáhania výživného z cudziny,

c) Sociálna poisťovňa povinná predložiť potvrdenie o výške sirotského dôchodku a potvrdenie o nepriznaní alebo o odňatí sirotského dôchodku,

d) útvar sociálneho zabezpečenia[9]) alebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia[9]) povinný predložiť potvrdenie o výške sirotského výsluhového dôchodku a potvrdenie o nepriznaní alebo o odňatí sirotského výsluhového dôchodku,

e) škola povinná predložiť potvrdenie o plnení povinnej školskej dochádzky oprávnenou osobou,

f) škola povinná predložiť potvrdenie preukazujúce sústavnú prípravu oprávnenej osoby štúdiom na povolanie.

(3) Osoby uvedené v odseku 2 predkladajú úradu potvrdenia podľa odseku 2 písomne a bezplatne v lehote do ôsmich dní od doručenia výzvy. Úrad sa s osobami uvedenými v prvej vete môže dohodnúť na poskytnutí informácií aj inak.

(4) Ak úrad rozhodol o priznaní náhradného výživného podľa § 2 ods. 1 písm. a), je povinný oznámiť orgánom činným v trestnom konaní[10]) podozrenie zo spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy, ak tak už neurobila oprávnená osoba alebo žiadateľ o náhradné výživné.

§ 13
Správne delikty

(1) Úrad je oprávnený uložiť pokutu subjektom uvedeným v § 12 ods. 2 za nesplnenie povinností ustanovených v § 12 ods. 2 do výšky 10 000 Sk.

(2) Úrad pri ukladaní pokuty podľa odseku 1 a určení výšky pokuty prihliada na závažnosť nesplnenia povinností. Za závažné porušenie povinností sa považuje najmä opakované a neodôvodnené nesplnenie povinností ustanovených v § 12 ods. 2.

(3) Ak úrad v rozhodnutí o pokute určí osobe uvedenej v § 12 ods. 2 lehotu na splnenie povinností podľa § 12 ods. 2 a táto osoba v určenej lehote povinnosť nesplní, môže úrad uložiť pokutu opakovane za nesplnenie tej istej povinnosti.

(4) Pokutu podľa odseku 1 môže úrad uložiť do jedného mesiaca odo dňa uplynutia lehoty na splnenie povinností podľa § 12 ods. 2 a opakovanú pokutu podľa odseku 3 môže úrad uložiť do jedného mesiaca odo dňa uplynutia lehoty na splnenie povinnosti uvedenej v rozhodnutí o pokute.

§ 14
Priestupky

(1) Priestupku sa dopustí poberateľ náhradného výživného, ak opakovane a neodôvodnene nesplní povinnosť ustanovenú v § 12 ods. 1 písm. b).

(2) Za priestupok podľa odseku 1 môže úrad uložiť pokutu do výšky 5 000 Sk.

(3) Pri ukladaní pokuty podľa odseku 2 a určení výšky pokuty úrad prihliada na následky nesplnenia povinnosti.

(4) Na konanie o priestupkoch sa vzťahuje osobitný predpis.[11])

§ 15
Spoločné ustanovenia

(1) Sumy vrátené na náhradnom výživnom, ktoré sa vyplatili neprávom alebo vo vyššej sume, ako patrili, a suma uhradenej pokuty sú príjmom štátneho rozpočtu.

(2) Nárok na náhradné výživné nemožno postúpiť.

(3) Ak sa náhradné výživné priznalo pred smrťou oprávnenej osoby, splatné sumy, ktoré sa nevyplatili do dňa smrti oprávnenej osoby, sa nevyplatia.

§ 16
Prechodné ustanovenia

(1) O podaných žiadostiach o náhradné výživné, o ktorých sa nerozhodlo do 30. júna 2008, sa rozhodne podľa tohto zákona.

(2) Trvanie nároku na náhradné výživné, na ktoré vznikol nárok pred 1. júlom 2008 a ktoré sa vypláca po 30. júni 2008, úrad prehodnotí podľa tohto zákona do 30. septembra 2008.

(3) Pohľadávka, ktorá vznikla z poskytnutého náhradného výživného do 30. júna 2008, sa vymáha podľa zákona účinného do 30. júna 2008.

(4) Ak rozhodnutie o úhrade náhrady za poskytnuté náhradné výživné a o úhrade penále nenadobudlo právoplatnosť do 30. júna 2008, úrad toto konanie zastaví.

(5) Ak rozhodnutie o úhrade penále nadobudlo právoplatnosť do 30. júna 2008 a penále sa nezaplatilo, povinnosť zaplatiť penále zaniká. Penále zaplatené po 1. júli 2008 úrad povinnej osobe vráti.

(6) Ak rozhodnutie o náhradnom výživnom nenadobudlo právoplatnosť do 30. júna 2008 z dôvodu, že bolo proti nemu podané odvolanie, odvolací orgán zruší toto rozhodnutie a vráti vec prvostupňovému orgánu, ktorý postupuje podľa tohto zákona.

§ 17
Zrušovacie ustanovenie

Zrušuje sa zákon č. 452/2004 Z. z. o náhradnom výživnom v znení zákona č. 613/2004 Z. z.

Čl. II

Zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezu

Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 615/2006 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 79 sa vypúšťa odsek 2.
   Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 2.
2. Vypúšťa sa poznámka pod čiarou k odkazu 16.
3. § 80 znie:

„§ 80

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny môže poskytovať náhradné výživné na zabezpečenie výživy oprávneného podľa osobitného predpisu.[17a])“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 17a znie:

„17a) Zákon č. 201/2008 Z. z. o náhradnom výživnom a o zmene a doplnení zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 615/2006 Z. z.“.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2008.

Ivan Gašparovič v. r.

Pavol Paška v. r.

Robert Fico v. r.

1) § 3 zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 532/2007 Z. z.

2) § 62 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3) § 2 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

4) § 34 zákona č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (školský zákon) v znení neskorších predpisov.

5) Zákon č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

6) Vyhláška ministra zahraničných vecí č. 33/1959 Zb. o Dohovore o vymáhaní výživného v cudzine.

Vyhláška ministra zahraničných vecí č. 14/1974 Zb. o Dohovore o uznaní a vykonateľnosti rozhodnutia o vyživovacej povinnosti k deťom.

Vyhláška ministra zahraničných vecí č. 132/1976 Zb. o Dohovore o uznávaní a výkone rozhodnutí o vyživovacej povinnosti.

7) § 4 zákona č. 601/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.

8) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

9) Zákon č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

10) § 10 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov.

11) Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Úrad vlády Slovenskej republiky, Námestie slobody 1, 813 70 Bratislava,
tel.: 02 888 91 131, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.